



SBOROVÝ DOPIS – září 2012

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

Husova 141, Poděbrady, 290 01

tel.: 721 832 383, 325 612 638

e-mail: podebrady@evangnet.cz

web: <http://podebrady.evangnet.cz>

Potom určil Pán ještě sedmdesát jiných a poslal je před sebou po dvou do každého města i místa, kam měl sám jít. Řekl jim: "Žeň je mnohá a dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň. Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky. Neberte si měšec ani mošnu ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte. Když vejдете do některého domu, řekněte nejprve: 'Pokoj tomuto domu!' A přijmou-li pozdrav pokoje, váš pokoj na nich spočine; ne-li, vrátí se opět k vám. V tom domě zůstávejte, jezte a pijte, co vám dají, neboť 'hoden je dělník své mzdy!' Nepřecházejte z domu do domu. A když přijдете do některého města a tam vás nepřijmou, jezte, co vám předloží; uzdravujte nemocné a vyřídte jim: 'Přiblížilo se k vám království Boží.' – Lukáš 10,1nn

Nemohu si pomoci, ale když jsem si prošel exegezi a výklady těchto výroků, nemohl jsem vyhnat z hlavy myšlenku na právě probíhající majetkové vyrovnání církví se státem. Sám často lidem kolem sebe vysvětluji, že jde o peníze, na které máme nárok, že je to ve skutečnosti cesta, jak dosáhnout úplné odluky církve od státu. Jenže tento Lukášův text se neptá, zda mají učedníci na mošnu, měšec a náhradní obuv nárok nebo ne, Ježíš prostě říká: „Vůbec si to neberte na cestu!“ Znamená to: nestarejte se o to, jak zabezpečit svou budoucnost, vždyť sami zvěstujete, že budoucnost patří pánu Bohu, blíží se jeho království, kde nerozhoduje, kdo má v kapse kolik peněz. Už to jak se vybavíte na cestu, je příležitostí k zvěstování. Této příležitosti se lehce vzdáváme, když jsme už od převratu ve společnosti často vnímáni jako ti, kteří dokážou jasně a zřetelně formulovat pouze požadavek na peníze. To opravdu nezní jako slova evangelia, která tato společnost potřebuje slyšet.

Druhý ještě tajemnější příkaz zní: Nikoho na cestě nezdravte. To nemůže znamenat: S nikým se neberte. Vždyť učedníci jsou vysláni právě proto, aby mluvili k lidem, aby mluvili o přicházejícím Božím království. Jenže právě o něm a ne o něčem jiném, úkol je jasný, máme zvěstovat a ne se vybavovat po cestě o podřadných věcech. To, co momentálně dělají naši církevní představitelé, je ale právě vybavování se o věcech, které se zvěstováním nesouvisí. Dokážeme se možná úspěšně bavit s představiteli státu o navrácení majetku. Dokážeme jim ale při tom stejně jasně vysvětlit, že lidé s postižením, jedni z nejslabších článků v této společnosti, by neměli být terčem likvidačních škrtů? Dokážeme jasně zvěstovat této společnosti, že na opravdový život si nemůžeme vydělat, ale z Boží milosti se tu nabízí úplně pro každého? Nějak jsem to nezaslechl. Asi jsme se po cestě někde trochu zapovídali...

Na prvním místě stojí náš úkol zvěstovat evangelium, zvěstovat příchod království Božího. Tomu máme podřizovat vše, včetně majetkoprávních vztahů se státem. To, že zde není chyba jen na straně našich milých a obětavě pracujících církevních představitelů, to snad nemusím zdůrazňovat. Následující otázky směřují na naši církev jako na celek. Opravdu není naše církev schopná jiné cesty k odluce od státu než skrze vymáhání zabaveného majetku? Opravdu se nemůžeme alespoň postupně vzdát zároveň majetku i příspěvků od státu? Jak bychom dopadli bez peněz, jistě si řeknete. Nejsou to jen radikální výplody studenta, kterému je sotva přes dvacet, ještě ho živí rodiče a o světě toho moc neví? Možná jsou... Ale nemůžeme ignorovat ani otázky, které nám klade Lukášův text. Není právě tady šance ukázat společnosti kolem nás, že je tu někdo, kdo se nespolehá jen na peníze? Nepřicházíme o nenahraditelnou příležitost k svědectví, nenarušujeme důvěryhodnost věci, které máme sloužit?

Výběr z kázání Jakuba Orta, studenta ETF, ve sboru v Praze Vršovicích 13. listopadu 2011

Sborový kalendář

- **sobota 8. září** od 9:30 - Pouť
- **čtvrtek 20. září** od 19:00 - Schůze staršovstva
- **pátek 21. září** od 20:00 - Setkání stř. generace
- **středa 26. září** od 9:00 - Setkání maminek
- **neděle 30. září** – při bohoslužbách návštěva ze sboru v Horní Čermné
- **sobota 6. října** - Brigáda (7:30)
- **neděle 7. října** - Rodinné bohoslužby
- **neděle 14. října** - Bohoslužby Díkčinění

- **15. září** – setkání mládeže na Siónu (seniorátní)
- **27. 9. – 30. 9.** – Sjezd mládeže (Šumperk)

Pravidelné:

Bohoslužby – neděle od 9:45

Kavárnička – pondělí od 14:30

Mládež – pátek od 18h (po dohodě)

Biblická hodina pro děti bude obdobně jako loni **v pátek**, čas a rozdělení na mladší a starší bude upřesněno po dohodě s rodiči. Začátek v druhé půli září (21.)

V případě zájmu bude zahájeno **konfirmační cvičení**. Zájemci se mohou ozvat kazateli.

Polabská evangelická pouť

V sobotu 8. září 2012 v Poděbradech od 9:30

„Respektovat a být respektován“

O výchově a mezigeneračních vztazích založených na vzájemném respektu promluví a společný rozhovor povede **Ivan Ryšavý**, farář a psycholog z Kroměříže.

12:00 - oběd

14:00 - „Staré a nové příběhy barona Prášila“

Divadelní představení skupiny „Bílbo compagnie“.



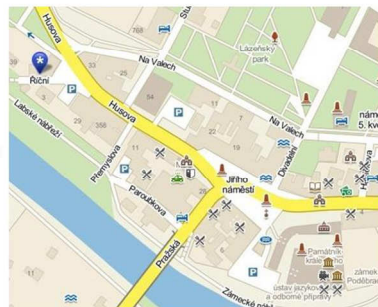
Rodinná komedie na známé téma, kde kromě nesmrtelného barona Prášila uvidíte jeho služku Josefinu, věrného hřebce Berlyóze, Kecáše, Papna a Dekla... Motto - Recept na věčné mládí? Nekonečná fantazie!

Během dopoledního programu bude připraven **program pro děti**. Vstupné na celou akci včetně odpoledního divadla je dobrovolné. Dáte-li nám předem vědět, kolik lidí z vašeho sboru přijede i na oběd, usnadníte organizaci.

Program se odehrává v prostorách Farního sboru Českobratrské církve evangelické (**Husova ulice č. 16**).

Akce byla podpořena z dotačních prostředků Města Poděbrady.

Srdčně zveme a těšíme se na setkání!



Česko-bratrská církev evangelická v Poděbradech
<http://podebrady.evangnet.cz>

Ohlédnutí za prázdninami...

Tábor „Lísek 2012“

Týden od 21. do 28. července jsme si my, děti (hlavně z poděbradského sboru) mohly užít na táboře v Lísku na Moravě u Bystřice nad Pernštejnem, kam jsme se vypravili s naším farářem Martinem Férem a s několika dospělými ze sboru. Téma celotáborové hry bylo ASTERIX A OBELIX. Byli jsme rozděleni do čtyř skupin, ve kterých jsme nejen hráli hry a soutěžili, ale i plnili povinnosti jako např. úklid tábora nebo pomoc v kuchyni. Každé dopoledne jsme si vyprávěli z Bible o desateru, odpoledne byla většinou etapa celotáborové hry, večer jsme pak zpívali u ohně. V noci náš tábor strážily hlídky. Během týdne jsme se také mohli učit odbornosti, ze kterých se nakonec skládaly zkoušky, a mohli jsme tak získat body pro svou skupinu. Týden jsme si moc užili a v sobotu 28. jsme v pořádku dorazili na poděbradské nádraží, kde na nás čekali rodiče.



Rebeka Hudcovicová

25.7. (středa)
Paní Kozmíčková vedl Martin F. Féru, kteří se schovávali za stánem, místo aby cvičili, dostali na křesťanské a křesťanské. Kde snídani byly chleby se sýrem nebo vařená a kávas.
Když po snídani jsme si křesťanské balit batohy na dlouhý výlet a v kuchyni jsme dostali svačtinu na cestu.
Následoval náš výlet, po kterém jsme vyšli z tábora.
Po prvních malých křesťanských přestě, když si všichni oblekli pláštětky a pokračovali v cestě.
Náš tábor byl rozdělen. Každý se něčím svěřil smíchy, jím se loučeli a křesťanské se rozloučili.
Po cestě bylo několik malých křesťanských, při kterých jsme se mohli navzájem. Konečně jsme dorazili k úlu naší cesty, rozložili se v křesťanské. Tam jsme pokračovali na další křesťanské, kde jsme se schylovali před deštěm. K obědi byly křesťanské se sýrem a salátem. Když jsme se nasýtili, vyšli jsme na křesťanské. Vokoli byla mlha, takže jsme toho moc neviděli. Seděli jsme dolů a v buřtu jsme si mohli dát čaj nebo křesťanské. Když v buřtu asi nejsou křesťanské na tak vysoký před návštěvníky, takže jsme obědli a obědované májové křesťanské spíš křesťanské. Přesto jsme rádi, že jsme se aspoň křesťanské. Cesta zpátky byla dlouhá, než ašta tam, ale nakonec křesťanské. Když jsme křesťanské, při které jsme křesťanské křesťanské s císky, do čehož se aktivně zapojili například Gam, Andy...
Křesťanské císky ubíhly rychle, povídali jsme si a hráli hry. Blízko tábora jsme ještě vzali dříví z lesa, aby byl večer dobrý křesťanské.
V táboře jsme se převlékli do suchého a hned byla večer, na kterou se všichni celý den tělili. Byla bramboráček a knedlíky se švestkami nebo s povídly. Zdravá sestra, co si chtěla přivést byla dlouhá, protože knedlíky byly úžasné.
Po večerní slavnosti dříví s Martinem připravovali ohně, takže po naší cestě, kde se vyhodnotila hra s křesťanskými, jsme se mohli ohřát u ohně, takže si přišli, takže si přišli a nakonec si vyplachnou pohádku, kterou nám přivešela Lucka. Po dlouhém dni jsme všichni byli rádi, když jsme si konečně mohli vstoupit do svých spánek a posadit se vyprázdně.



Rád bych také ještě tady poděkoval všem vedoucím, kteří (bez nároku na odměnu) měli na starosti přípravu programu a starost o děti – jmenovitě Markovi a Martinovi Kubičkovým, Martinovi Šukovi, Sáře Hudcovicové, Lucce Drahokoupilové z Libice, na výpomoc jsme měli i dva ogary z Růžďky – zdravotníka Honzu Sedláčka a Ondru Dančáka. Existovat by se nedalo bez kuchařek, my jsme nadto i v táborníckých skromných podmínkách existovali velmi luxusně díky Jiřině Lounkové a Lence Mičánkové. Mnoho rodičů pomáhalo také s odvozem batohů tam i zpět, darovali různé suroviny na vaření. Díky dotaci Města Poděbrady mohl být tábor za únosnou cenu. Takže díky vám všem!

Martin Fér

PS. – další fotky alespoň zčásti zachycující atmosféru tábora najdete na internetových stránkách sboru <http://podebrady.evangelnet.cz/fotogalerie>



Ohlédnutí za prázdninami...

Rodinná dovolená v Rokytnici

"Tak co dovolená?"

"Skvělá, akorát bych potřeboval ještě tak týden na zotavenou..."

"Vojtišek vám dal zabrat?"

"Nejen."

Ale i Šimon, dva Matějové, tři Majdy, Samuel. Tim s Pavlínkou v pohodě, ale Honza, Alfred, Alex, Sára, vlastně dvě Sary atd. Dohromady nás bylo 22 dospělých a 24 dětí.

Naštěstí to chata Vltava vydržela.

Celkově jsme moc společných akcí neplánovali. Ne každý se chtěl odrovnat na horských túrách (byli i tací), ale spíš šetřil síly na večer a noc. Ne každý vstával v 6 ráno (byli i tací), ale většina z nás sešla na večerní zpívání (2 kytaristi a jeden klavírista) a čtení Pohádek z Ementálu.

Kromě toho jsme hráli turnaj v badmintonu a přestože jsme ho nedokončili, naše výkony šly strmě vzhůru. Házeli jsme oštěpem. Teda fandili jsme při hodu oštěpem a jiných olympijských disciplínách. Kluci jako obvykle bojovali, když zrovna nemuseli na „pitomý“ výlet do „blbý přírody“ a ještě ke všemu s rodiči (adjektivum radši nedomýšlím).

Jediná tržná rána hodna šití však nevznikla při boji ale při závěrečném úklidu.

Vcelku příjemně strávený týden.

Michal Povolný



Vzpomínka na Vlastimila Hajského

1. srpna po delší nemoci zemřel bratr farář Vlastimil Hajský. V posledním roce (po smrti manželky) se vrátil do Poděbrad a žil zde na odpočinku. Před tím, než odešel sloužit jako kazatel sboru v Chleběch, byl také kurátorem našeho sboru. Rozloučení proběhlo při bohoslužbách v sobotu 18. srpna. Zazněla následující vzpomínka bratra faráře Blahoslava Hájka:

Nevšední člověk byl Vlastimil Hajský. Nikdy se neztotožnil s většinovým chováním ani míněním. Měl svůj vlastní klidný způsob zájmů i vyjadřování. Neměl zapotřebí se prosazovat, upozorňovat na sebe. Cítil se dobře v pozadí a mlčící, přece však v úzkém kruhu mezi přáteli byl vtipným glosátorem okolního dění. Když jsme na bohoslovecké fakultě poslouchali přednášky a všichni jsme horlivě zapisovali slyšené, on seděl pozorně vztyčen a sotva si co poznamenával. Mně připadalo, že svým šestým smyslem zachycuje podstatné. Podstatné bylo to, co mělo duchovní hloubku a vtipného ducha. Nevím, jak obstál při zkouškách, když jeho znalosti procházely jeho vlastním výběrem, ale zkouškami procházel - až téměř do konce. Když jsme se v posledním studijním létě všichni horlivě připravovali na zkoušky, on zmizel. Několik týdnů jsme o něm nevěděli. Až pak se náhle objevil, na kole, opálený; projel mezitím polovinu Čech a vykoupal se v desítce rybníků.

Bylo mu zřejmě cizí shromažďovat vědomosti, bylo mu však vlastní shromažďovat silné dojmy podle vlastního rozlišovacího klíče. Jeho přístup k životu a světu bych nazval umělecký. Nechal se oslovit působivým obrazem, vyznal se v literatuře, filosofii i teologii, vždy silně a výběrově. Žasnu, odkud své vědomosti bral, nevidal jsem ho číst, ale vždycky vystihl v literatuře podstatné. Neslyšel jsem, že by navštěvoval umělecké galerie, ale znamenitě se vyznal ve výtvarném umění. Vždycky míval blízko ke vtipu a duchaplnosti, nikdy se však hlučně nesmál. Vždy klidný, s vytříbeným vkusem, noblesního chování, úsporných i estetických pohybů.

Když jsme pak všichni studenti nastoupili do povinné služby v socialistické armádě, asi měsíc po nástupu jsme se náhodou v rámci této služby tři nebo čtyři nakrátko setkali. Všichni jsme byli vybaveni osobní zbraní, totiž puškou s dlouhou hlavní. Poddůstojníci nám často kontrolovali, zda je hlaveň naší zbraně patřičně čistá a lesklá, když nebyla, stíhalo se to. A když jsme upozorovali, že Vlastíkova hlaveň je silně zanesená, vyslovili jsme pobavené pohoršení. Ale on nás ubezpečil: z toho se nestřílí! Pak se věnoval různým méně kvalifikovaným zaměstnáním. Zřejmě proto, že nechtěl opustit své rodné Poděbrady, protože (ač to nikdy neřekl), cítil povinnost sloužit svým nemohoucím matce i otci. Jeho pozdější rodina to asi s ním neměla vždycky lehké, ale určitě měla prospěch z jeho zcela nezištné obětavosti. Ve své druhé rodině pak vděčně našel pokojné zázemí. A po čase se přece rozhodl pro službu v církvi. Neměl dokončené teologické studium, sloužil tedy jako jáhen. Co ho k tomu přimělo? Mé vysvětlení je toto: vždycky měl zvláštní blízkost k postiženým, trpícím, prakticky vyčleněným ze společnosti, odhodlán právě těmto obětavě sloužit. Okázalost mu byla naprosto cizí, ale taktní nenápadná služba tam, kde bylo zapotřebí, tam se našel. A ujasnil si zřejmě, že ty hloučky křesťanů, věrných církvi, mezi ně patří. Celou svou bytostí sdílel Ježíšovu pozornost k malíčkým, ne nutně k dětem, ale ke všem postiženým, strádajícím, znevýhodněným, tichým v zemi. A jeho pozorná služba, pohotovost rozdávat sebe sama druhým, tou dovršil své dny - až po odevzdání svých vlastních tělesných orgánů k lékařským výzkumům. Asi také někdy ve svých kázáních nepateticky vyslovil slovo Ježíšovo, jež si sám tolik zaslouhuje: „to dobře, služebníče dobrý a věrný. Vejdíš v radost Pána svého!“

Setkávání maminek s dětmi

Zveme všechny maminky (nejen na mateřské dovolené) a jejich děti na naše střední setkávání. Poprvé se setkáme ve středu **26. září v 9 hodin** ráno v nově upravené místnosti - herně za kostelem.

Téma prvního setkání:

Jak jsme vybírali jméno pro své dítě.

Těším se na vás a srdečně zvu
Míla Hofmanová

Změna čísla účtu

Z důvodu finančních úspor staršovstvo změnilo banku a založilo pro sbor nový účet s nulovými poplatky za vedení i příchozí a odchozí platby. Číslo nového účtu, na který můžete provádět platby je: **2400286385/2010**. Stávající účet zůstává platný do konce prosince.

Složenka

Součástí zářijového sborového dopisu je i složenska, kterou můžete použít k zaplacení saláru (pokud jste jej již nezaplatili nebo nezaplatíte jinou cestou - bankovní převodem, platbou v hotovosti.)

Snažíme se informovat o tom, jak se s vybranými penězi nakládá. Ve sborových dopisech a na webových stránkách sboru se snažíme psát o tom, co všechno se ve sboru děje. Chceme, abyste věděli, že s vybranými penězi se snažíme nakládat účelně a hospodárně. Šetřit tam, kde se šetřit dá, zároveň ale nešetřit na tom, co je pro život a dlouhodobý rozvoj sboru důležité. Přehled výdajů a nákladů za rok 2011 byl v květnovém čísle sborového dopisu, najdete ho i na sborových webových stránkách.

Sborové shromáždění schválilo na letošní rok rozpočet, ve kterém počítá, že se vybere salár ve výši 250 tisíc korun. Když tuto částku vydělíme počtem těch, kdo loni jakýmkoli způsobem přispěli na potřeby sboru (včetně opravy fary), pak na jednoho dárce vychází částka 1500 Kč (pokud vydělíme jenom těmi, kdo loni přispěli na salár, pak to vychází na 2400,-) Tolik pro orientaci a pomoc při řešení otázky "Kolik je potřeba dát?"

Výše odvodu je dobrovolná a záleží i na vašich možnostech a obětavosti. Přes dobrovolnost vás prosíme, abyste pokud možno nějakou částkou přispěli - od letoška můžeme žádat i o městské dotace, jejichž výše se odvíjí také od počtu členů organizace - a za členy se běžně považují ti, kdo platí členské příspěvky. (Stačí, aby salár zaplatil jeden člen za celou rodinu, na jednotlivce už jej rozpočítáme podle sborové kartotéky).

Také prosíme, abyste zvážili možnost platit salár pravidelným měsíčním převodem z účtu v menších částkách. Méně bolí dávat 200 či 300 korun měsíčně, než např. 2000 či 3000 korun jednorázově.

Zaměstnancům a podnikatelům rádi vystavíme doklad pro snížení daňového základu.

Za Vaši obětavost děkujeme.

Používáte-li e-mail, prosíme, zašlete nám ho, abychom mohli zasílat sborové informace elektronicky.

Stalo se... (červen - srpen)

- Letos poprvé (1. 6.) proběhla Noc kostelů i v Poděbradech. Na připravený program do našich prostor zavítalo v průběhu večera kolem osmdesáti lidí – z našeho sboru i hostů. V tradici chceme pokračovat.
- 3. června bylo slavnostně pověřeno nové staršovstvo náměstkem seniora Václavem Hurtem. Václav Hurt ke konci srpna odchází z Mladé Boleslavi do sboru v Litomyšli.
- K administrování sboru v Chleběch přibyl farářovi předsedování správní komise sboru v Pečkách.
- 24. června byl pokřtěn Vojta Povolný
- Proběhl sborový tábor pro děti, rodinná dovolená v Rokytnici, část mládeže se zúčastnila seniorátního tábora pro mládež a hudebního festivalu v Jimramově.
- O prázdninách se za kazatelnu vystřídali Bob Baštecký, Helena Exnerová, Jana Hofmanová, Míla Hofmanová. Zastoupili tak v době, kdy byl Martin Fér na dovolené, na táboře nebo sborovém pobytu.
- Kavárnička běžela bez přestávky celé prázdniny
- Byla vymalována místnost za kostelem a položen koberec, aby se tam mohly scházet maminky s malými dětmi.
- Splatili jsme část půjčky salvátorskému sboru.
- Zakoupili jsme zpěvníky Svítá, abychom z nich mohli zpívat při bohoslužbách a nemuseli písně kopírovat.
- Prázdniny byly zakončeny 2. září společnými bohoslužbami pro děti i dospělé a odpoledním grilováním na farské zahradě.

Z pošty...

(Odpověď na zprávu kurátorky Heleny Exnerové o životě sboru a práci staršovstva. Kráceno.)

Milá Heleno, Tvou zprávu o naší činnosti, uveřejněnou v květnovém Sborovém dopise, jsem přijal se smíšenými pocity. Ten první, radostný, byl proto takový, že jsem si z Tvé zprávy uvědomil, kolik záslužné práce jsi s celým sborem staršovstva za 6 let vykonala. Všechna vaše činnost byla prováděna, že jsme viděli vždy jen výsledky, aniž byste zdůrazňovali vaše zásluhy o ně. Ta skromnost mne nejen nadchla, ale dala mi také příklad k následování. Stejně tak jsem se těšil z každého vašeho projevu křesťanské sounáležitosti v mnoha „necírkevních“ akcích. Myslím na kuchyňku v Eklésii, narozeninové a svatební oslavy, vaši spoluúčast na přednáškové činnosti, povzbuzování Pavla Dvořáčka v jeho aktivitách a také na každodenní uvítací „obřad“. Nazval-li jsem to obřadem, vůbec jsem nepřeháněl, protože to opravdu byl krásný vstupní rituál na nedělní bohoslužbu...

Ten druhý, pro mne méně příznivý je v tom, že jsem toto všechno měl uveřejnit ještě před Tvoji zprávou bezprostředně po ukončení vaší činnosti. Tak mi prosím Tě, s mojí omluvou že jsem tak neučinil, dovolu, abych Ti za celou naši rodinu, Helgu Růžkovou a vůbec za celý sbor poděkoval Tobě a celému bývalému staršovstvu za všechno, co jste pro nás s takovou láskou, obětavostí a nezištností vykonali. Bylo toho hodně, hlavně hodné k následování.

Jiří Souček

Město Poděbrady

v roce 70. výročí vzpomínky na zahájení židovských deportací
Vás zve na odhalení

PAMĚTNÍ DESKY

připomínající jména 216 židovských spoluobčanů, kteří byli z Poděbrad za II. světové války deportováni do nacistických koncentračních a vyhlazovacích táborů.

Slavnostní akt se koná v **pondělí 10. září 2012 ve 14.00**
v místě bývalé synagogy před modlitebnou
Československé církve evangelické v Husově ulici v Poděbradech.

Ve 14.30 následuje vernisáž putovní výstavy Židovského muzea v Praze
Anna Franková - Odkaz pro současnost
v prostorách Československé církve evangelické.